Pregaria.cat

Entrada

Sant Francesc d’Assís

Per MartaF el dj., 08/10/2026 - 08:00

El 4 d'octubre celebràvem la festivitat de sant Francesc d'Assís enmig d'un escenari de pluges que ens van tenir amb l'ai al cor. Va ser un diumenge atípic perquè no vam poder sortir de casa i això em va fer pensar en la força indomable de l'aigua i en com pot arrossegar els nostres somnis i les nostres vides en qüestió de segons. Potser, el sant volia que ens aturéssim, justament aquest dia, per fer examen de consciència i repensar la nostra actitud com a indignes habitants de la terra que trepitgem.

Els fenòmens meteorològics adversos cada cop seran més freqüents i més extrems, des de les onades de calor als episodis de tempestes sobtades, en nom d'un canvi climàtic que no podem continuar ignorant. No es tracta de desesperar-se però tampoc d'aixoplugar-se sota el paraigua de la hipocresia i la indiferència perquè ni l'una ni l'altra són respostes d'esperança. Sant Francesc d'Assís va viure amb la gratitud de rebre la vida com un do i no pas com una possessió i aquest és precisament el cor de la pobresa evangèlica. Preguntem-nos per què hem deixat de meravellar-nos per la natura que ens envolta, pel planeta que habitem, per cada criatura que viu i respira, pel miracle de la vida. Preguntem-nos, també, si no és que avancem d'esma, esclaus i presoners de la vanitat, de l'ambició, del poder i de l'arrogància, en un món orfe d'amor. Per sant Francesc, l'únic camí possible era el de Jesús i per això, «amb Crist pobre i crucificat en tenia prou». Però, i nosaltres? Què necessitem per ser feliços i per què basem la nostra felicitat sobre els verbs tenir i posseir? Triem reflectir-nos en el mirall del consum o bé en el de la humilitat de Jesús de Natzaret? «Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel» (Mt 5,3) ens recorda que la humilitat no consisteix a renunciar sinó a saber desaferrar-nos i, enmig de la crisi climàtica que ens assota, cal que escoltem, més que mai, el crit d'auxili de la terra.

Aquests dies, se'ns demana precaució i responsabilitat davant del risc de riuades i d'inundacions, però per què es continua construint en zones fluvials i inundables? Els diners són més importants que les vides humanes? El 4 d'octubre es clou el Temps de la Creació, però el nostre camí de conversió ecològica no s'acaba pas aquí. Continuem caminant plegats i, seguint l'esperit de sant Francesc d'Assís i de l'estimat Papa Francesc, fem que nosaltres també siguem aigua viva i que la nostra força ens empenyi com una onada que tot ho abraça, que tot ho pot fer.

(Imatge: Marta Finazzi)